

РЕШЕНИЕ

№ 2282

гр. София, 16.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА Административно наказателно дело № 20221110207825 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Х. Д. С. с ЕГН ***** срещу наказателно постановление (НП) № 25/26.05.2022 г., издадено от Д Н Г – ВПД Началник на 06 РУ-СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл. 212 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 500,00 (петстотин) лева за нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Жалбоподателят излага твърдения, че не бил спазил срока по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ поради заболяване от корона вирус и последващо лечение и възстановяване. Твърди се, че НП било издадено от некомпетентен орган, същото било необосновано и незаконосъобразно. Жалбоподателят се позовава на нарушения на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно посочената дата на нарушението, както и обстоятелствата, при които то е извършено. В обстоятелствената част на акта и постановлението не била посочена датата на извършване на нарушението по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, както и началната дата на срока по чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ. Непосочването □ довело и до друго съществено процесуално нарушение – непосочване датата на извършване на нарушението. Извеждат се доводи и за нарушение на материалния закон при издаване на процесното НП. В тази връзка се твърди, че отговорността на жалбоподателя за нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, евентуално е могла да бъде ангажирана преди изтичане на срока на разрешителното, още повече че не било задължително лицето на което е издадено разрешителното да иска подновяване на същото, а може да върне носеното от него огнестрелно оръжие в съответното поделение на МВР. Каквото се твърди, че жалбоподателят е сторил на 07.04.2022 г. Излагат се доводи за

наличие на условията за приложението на чл. 28 от ЗАНН по отношение на процесното нарушение. Жалбоподателят прави искане за отмяна на процесното НП, а евентуално – да бъде намален размерът на наложената глоба. Претендира сторените по делото разноси, вкл. за адвокатски хонорар.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Постъпило е писмено становище от жалбоподателя, чрез адв. А. П., в което се сочи, че поддържа жалбата и се иска отмяна на оспорваното НП. Претендира присъждане на сторените по делото разноси, като представя и списък по чл. 80 от ГПК.

Въззиваемата страна – началника на 06 РУ-СДВР, редовно призован, представлява се от юрк. Д, която оспорва жалбата. В хода на съдебните прения моли жалбата да бъде оставена без уважение и НП да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Прилага писмени бележки.

След анализ на събрания по делото доказателствен материал, поотделно и в неговата съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.04.2022 г. в приемната на група КОС при 06 РУ-СДВР се явило лицето Х. Д. С., ЕГН *****, с адрес гр. С, ул. „Р“, като същият предал на съхранение подробно описаните в Протокол за приемане на ОБВВПИ от 07.04.2022 г. и законно притежавани от него огнестрелни оръжия за самоотбрана и ловни цели и боеприпаси за тях, заедно с Разрешение № 20160219378, издадено от 06 РУ-СДВР, което било със срок на валидност до 31.03.2022 г.

В хода на извършена проверка било взето сведение от Х. Д. С., в което същият заявява, че не подновил разрешителното за оръжие поради заболяване от коронавирус и последващо възстановяване. При проверката било установено, че жалбоподателят не е подал документи в едномесечен срок преди изтичане на срока на разрешение за съхранение, носене и употреба на ООБ, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВП, като за това нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВП на същия бил издаден АУАН бл. № 180373/10.05.2022 г. Въз основа на така издадения АУАН било издадено обжалваното НП № 25/26.05.2022 г. от Делян Николаев Гешев – ВПД Началник на 06 РУ-СДВР, с което на жалбоподателя, на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 500,00 (петстотин) лева за нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства – показанията на свидетеля Л. Д. - актосъставител, както и писмените доказателства – Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство от 27.04.2022 г. по пр. пр. 16407/2022 г. по описа на СРП; Докладни записки за извършена проверка; Сведение от Х. Д. С.; Протокол за приемане на ОБВВПИ от 07.04.2022 г.; Разрешение № 20160219378, издадено от 06 РУ-СДВР, ведно със заявлението и съпътстващите го документи, послужили за неговото издаване; АУАН бл. № 180373/10.02.2022 г.; НП № 25/26.05.2022 г., издадено от началника на 06 РУ-СДВР, както и останалите писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът, намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

От гледна точка на процесуалния закон

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали АУАН и НП, счете, че правилата за компетентност са спазени. В случая АУАН е съставен от компетентен за това орган – свид. Д., на длъжност „младши полицейски инспектор“ в 06 РУ-СДВР, а НП е издадено от Д Н Г – ВПД Началник на 06 РУ-СДВР, който по силата на Заповед № 8121з-595/26.5.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, е оправомощен да издава наказателни постановления по ЗОБВВПИ.

При извършване на дължимата проверка за спазване на императивните изисквания за съдържание на АУАН и наказателното постановление съдът констатира допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН относно посочената дата на нарушението, както и обстоятелствата, при които то е извършено. В обстоятелствената част на акта и постановлението не е посочена датата на извършване на нарушението по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ. Съгласно цитираната разпоредба в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от предвидените в същата норма документи и удостоверение.

В процесния случай в обстоятелствената част на акта и наказателното постановление нарушението е описано бланкетно, като е посочено единствено, че лицето не е подало документи за подновяване на разрешение съгласно ЗОБВВПИ в законоустановения срок. Не е посочено какъв е бил срокът на процесното разрешение, нито законовият срок, в който е следвало лицето да подаде заявление за неговото продължаване.

В АУАН и в НП не е посочена и датата на извършване на нарушението съгласно изискването на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Датата на нарушението по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ е датата, на която е следвало лицето да подаде заявление за подновяване на разрешението и същата е обвързана със срока на действието му. В случая като дата на нарушението е посочена датата на неговото установяване – 10.05.2022 г., която няма отношение към срока по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Нарушението на изискванията по чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е съществено, тъй като препятства преди всичко проверката за наличие на административно нарушение и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за образуване на административнонаказателното производство и налагането на административното наказание по чл. 212 от ЗОБВВПИ. Само на това основание наказателното постановление подлежи на отмяна.

От гледна точка на материалния закон:

В настоящото производство, предмет на доказване е извършеното административно нарушение и авторството му, което се извежда от разпоредбата на чл. 102, т. 1 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Тежестта на доказване лежи върху наказващия орган, поради което и той следва да прояви достатъчна процесуална активност, за да бъде доказано с категоричност осъществяването на административно нарушение.

От събраните по делото доказателства не се установява извършването на административно нарушение по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, което да подлежи на санкциониране. Неизпълнение на задължението за подаване в срок на заявление за подновяване на издаденото разрешение, ще е налице, когато лицето е заявило желанието си да го поднови. Нормата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ създава правна възможност, а не императивно задължение за притежателя на разрешението да го поднови. Поради това неспазването на срока, следва да се санкционира единствено в случаите, когато тази правна възможност е упражнена, т.е. подадено е заявление за подновяване на разрешението, но не е спазен установеният в чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ срок (в този смисъл Решение № 451/21.01.2013 г. на АССГ, V касационен състав по КНАД № 4295/2012 г. и Решение № 1589/26.03.2012г. на АССГ, VI касационен състав по КНАД № 8741/2011 г.). В процесния случай както в акта, така и в наказателното постановление не е посочено, че жалбоподателят е упражнил правото си да поднови издаденото му разрешение, като по делото не са налице и доказателства в такава насока. Поради това неспазването на срока не представлява административно нарушение по чл. 212 вр. с 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Предвид гореизложеното настоящият състав счита, че жалбата е основателна и наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

С оглед изхода на настоящото производство искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, жалбоподателят е направил разноски в настоящото съдебно производство за адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв. с вкл. ДДС, което е платено в брой (л. 6). Предвид разпоредбите на чл. 8, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (НМРАВ), приета с решение на Висшия адвокатски съвет, в приложимите редакции, в случая адвокатското възнаграждение е определено в установения минимум от 360 лв. с вкл. ДДС съгл. § 2а. от ДР на НМРАВ. Поради това съдът намира, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, като същото следва да бъде присъдено в претендирания размер, а искането на представителя на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 25/26.05.2022 г., издадено от Делян Николаев Гешев – ВПД Началник на 06 РУ-СДВР, с което на Х. Д. С. с ЕГН *****, на основание чл. 212 от ЗОБВВПИ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 500,00 (петстотин) лева за нарушение на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, да заплати на Х. Д. С. с ЕГН ***** сумата в размер на 360 (триста и шестдесет) лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на представителя на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София на касационните основания предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____